



رئاسة الشؤون الدينية  
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

Dansk

دنماركي

صَفَةُ الْحَجِّ

# Beskrivelsen af Hajj



Skrevet af den ærede, lærde shaykh  
Muhammad ibn Sālih al-'Uthaymīn  
Må Allah tilgive ham, hans forældre og alle muslimer

صِفَةُ الْحَجِّ

## Beskrivelsen af Hajj

بِقَلَمِ فَضِيلَةَ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ

مُحَمَّدِ بْنِ صَالِحِ الْعَثِيمِينَ

عَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَلِوَالِدَيْهِ وَلِلْمُسْلِمِينَ

Skrevet af den ærede, lærde shaykh  
Muhammad ibn Sālih al-'Uthaymīn  
Må Allah tilgive ham, hans forældre og alle  
muslimer

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

## Beskrivelsen af Hajj

Al lovprisning tilkommer Allah, verdenernes Herre. Jeg beder om fred og velsignelser for vores profet Muhammad, samt over hans familie og alle hans ledsagere.

Jeg henvender mig til mine brødre med nogle ord om Hajj i anledning af dens tid, idet jeg håber fra Allah (Den Ophøjede) at gøre alles handlinger oprigtige for Hans skyld, gavnlige og nærende til Ham; for Han er sandelig generøs og ædel.

Talen om Hajj kan opsummeres som følger:

1- Regler vedrørende rejse.

Spørgsmål 2: Hvornår blev Hajj påbudt, og hvem er det en pligt for?

3- Hvor indtræder man i Ihram, hvis man ønsker at udføre Hajj eller 'Umrah?

4- Al-Ansak (Ritualerne), og den bedste af dem.

5- Beskrivelse af Tamattu' fra begyndelsen af Ihram for Umrah til afslutningen af Hajj i en kortfattet form.

6- Tawaf al-Wada' (afskeds-tawaf).

7- Forbud under Ihram.

8- Dommen over den, der begår disse forbudte handlinger.

9- At besøge Profetens Moské.

## Regler vedrørende Rejse

Da Hajj nødvendigvis indebærer rejse, og faktisk er en rejse i sig selv, er det vigtigt at tale om nogle af rejsernes regler her, da der er regler forbundet med rejse, og de vigtigste af dem vedrører bønnen, som kan opsummeres som følger:

(A)- Om Renselse:

Den rejsende skal rense sig med vand - hvis han finder det - i sin bønne-rituel afvaskning (wudu) og sin vask (ghusl). Hvis han ikke finder det, skal han udføre tør-rituel afvaskning (tayammum) med ren jord, og stryge sit ansigt og sine hænder med det. Han slår jorden én gang, derefter stryger han hele sit ansigt og sine hænder fra fingerspidserne til håndledet, som er forbindelsen mellem hans hånd og arm.

Og dermed er han fuldstændig rensed, og denne renhed brydes kun af det, der bryder vandrenselse, eller ved tilstedeværelsen af vand. Hvis han udfører tayammum til middagsbønnen (dhuhr) og forbliver i sin renhed indtil eftermiddagsbønnen (asr), kan han bede asr uden at udføre tayammum igen. Ligeledes, hvis han forbliver ren indtil solnedgangs bøn (maghrib) og aftenbønnen (isha), kan han bede dem uden at udføre tayammum.

Og hvis en rejsende bliver ramt af janabah (rituel urenhed efter samleje eller sædafgang)), og han

ikke finder vand, udfører han tayammum (tør afvaskning), og hans janabah ophæves. Men når han finder vand, vender janabah tilbage, og han skal udføre ghusl (rituel badning). Hvis han bliver uren ved urin eller afføring og ikke finder vand, udfører han tayammum, og hans urenhed ophæves. Men når han finder vand, vender urenheden tilbage, og han skal udføre wudu (rituel afvaskning); i overensstemmelse med hadithen:

«الصَّعِيدُ الطَّيِّبُ وَضُوءُ الْمُسْلِمِ وَإِنْ لَمْ يَجِدِ الْمَاءَ عَشْرَ سِنِينَ، فَإِذَا وَجَدَ الْمَاءَ فَلَيَّتَقِ اللَّهَ، وَلْيُمِسَّهُ بَشْرَتَهُ».

«Den rene jord er en muslims rituel afvaskning, selvom han ikke finder vand i ti år. Men når han finder vand, skal han frygte Allah og lade det berøre hans hud» I en anden Hadīth:

«ظَهْرُ الْمُسْلِمِ».

«Renselse af muslimen» [Berettet af Ahmad, og At-Tirmidhi sagde: En god og autentisk hadith].<sup>1</sup> Den rejsende kan tørre over sine lædersokker i tre dage og tre nætter, i modsætning til den fastboende, som har en dag og en nat.

---

<sup>1</sup> Fortalt af Abu Dawood i Kitab al-Taharah, Bab al-Junub Yatammum, nummer (332), og At-Tirmidhi i Kitab al-Taharah, Bab Ma Ja'a fi al-Tayammum lil-Junub, nummer (124), og An-Nasā'i i Kitab al-Taharah, Bab al-Salawat bi-Tayammum Wahid, nummer (323), og Ahmad (5/146) fra hadith af Abu Dharr, og den først nævnte formulering er fra Al-Bazzar (9/387) nummer (3973).

(B)- I den obligatoriske bøn:

Så udfører rejsende de fire Rak'ah bønner - som er: Dhuhur, 'Asr og 'Ishā' (nat) - med kun to Rak'ahs, fra det øjeblik de forlader deres hjemland, indtil de vender tilbage, uanset om rejsens varighed er lang eller kort. I (Sahih al-Bukhari) fra Anas ibn Malik (må Allah være tilfreds med ham), sagde:

"خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ مِنَ الْمَدِينَةِ إِلَى مَكَّةَ (يَعْنِي: فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ)، فَكَانَ يُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ رَكَعَتَيْنِ، حَتَّى رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ. قُلْتُ: أَقَمْتُمْ بِمَكَّةَ شَيْئًا؟ قَالَ: أَقَمْنَا بِهَا عَشْرًا".

Vi rejste med Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) fra Medina til Mekka (dvs. under Afskedsvalfarten), og han bad to Rak'ahs, to Rak'ahs, indtil vi vendte tilbage til Medina. Jeg spurgte: Opholdt I jer noget i Mekka? Han sagde: Vi opholdt os der i ti dage.<sup>1</sup>

I en Hadīth rapporterede 'Ā'ishah, de troendes moder, (må Allah være tilfreds med hende) som sagde: Allah pålagde bønnen, da Han pålagde den, som to Rak'ahs, to Rak'ahs, både i ophold og på rejse. Rejsebønnen blev således bevaret, og der blev tilføjet til opholdsbønnen.<sup>2</sup>

---

<sup>1</sup> Det er berettet af Bukhari i bogen om Forkortelse, Kapitel om hvad der er nævnt om Forkortelse, nummer (1081), og Muslim i bogen om Rejsendes Bøn og Dens Forkortelse, nummer (693).

<sup>2</sup> Det er berettet af Bukhari i Bogen om Bøn, Kapitel om hvordan bønnen blev foreskrevet under Isra, nummer (350), og Muslim i Bogen om Rejsendes Bøn og Forkortelse deraf, nummer (685).

I en anden beretning fra ham: Bønnen blev pålagt som to Rak'ahs, derefter emigrerede Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham), og det blev pålagt som fire, mens rejsendes bøn blev efterladt som den første.<sup>1</sup>

Og I Sahih Muslim er der berettet: Så blev rejsendes bøn fastsat som den første forpligtelse.<sup>2</sup>

Det er ikke bevaret, at Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) nogensinde fuldførte bønnen under sine rejser, og derfor har mange lærde konkluderet, at det er obligatorisk for den rejsende at forkorte den fire rak'ah bøn til to rak'ah. I (Sahih al-Bukhari) berettes det fra 'Abd al-Rahman ibn Yazid, som sagde: 'Uthman ibn 'Affan (må Allah være tilfreds med ham) bad fire Rak'ahs med os i Mina, og dette blev nævnt for 'Abdullah ibn Mas'ud (må Allah være tilfreds med ham), som udtrykte sin beklagelse og sagde: Jeg bad to Rak'ahs med Allahs Sendebud ﷺ i Mina, og jeg bad to Rak'ahs med Abu Bakr (må Allah være tilfreds med ham) i Mina, og jeg bad to Rak'ahs med 'Umar ibn al-Khattab (må Allah være tilfreds med ham) i Mina. Så gid min andel ud af disse fire rak'ah blot var to, som blev accepteret (af Allah).<sup>3</sup>

---

<sup>1</sup> Al-Bukhari, Dyder (3935), Kapitel: Hvorfra daterede de historien?

<sup>2</sup> Det er berettet af Muslim i bogen om de rejsendes bøn, nummer (685/2).

<sup>3</sup> Det er berettet af Bukhari i bogen om Forkortelse, Kapitel om bøn i Mina, nummer (1084), og af Muslim i bogen om Rejsendes bøn, Kapitel om forkortelse af bøn i Mina, nummer (695).

Således betragtede 'Abdullah ibn Mas'ūd (må Allah være tilfreds med ham) 'Uthmāns (må Allah være tilfreds med ham) fuldførelse som en ulykke; han sagde 'Innā lillāhi wa innā ilayhi rāji'ūn' for ham og forklarede, at Profetens (må Allahs fred og velsignelser være med ham) og hans to følgesvendenes Sunnah var anderledes.

'Uthmān (Må Allah være tilfreds med ham) plejede at forkorte bønnerne i Minā i seks eller otte år af sit kalifat, men derefter fuldførte han dem, som det er nævnt i (Sahih Muslim) fra hadithen af Ibn 'Umar (må Allah være tilfreds med dem begge), hvor han sagde: Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) bad rejsendes bøn i Mina, og Abu Bakr, Umar og Uthman gjorde det samme i otte år - eller han sagde: seks år.<sup>1</sup> Og hans fuldførelse var baseret på en fortolkning, som han (Må Allah være tilfreds med ham) så. Der er forskellige beretninger og udtalelser fra lærde om denne fortolkning.

Hvis en rejsende beder bag en imam, der fuldfører bønnen, skal han også fuldføre den. I (Sahih Muslim) er det fortalt af Musa ibn Salamah al-Hudhali, der sagde: Jeg spurgte Ibn Abbas, må Allah være tilfreds med dem begge: Hvordan skal jeg bede, når jeg er i Mekka, hvis jeg ikke beder med

---

<sup>1</sup> Det er berettet af Muslim i bogen om de rejsendes bøn, kapitel om forkortelse af bøn i Mina, nummer (694/18).

imamen? Han sagde: To Rak'ahs, i overensstemmelse med Abu al-Qasims ﷺ sunna.<sup>1</sup>

I en anden Hadith rapporterede Nāfi', at: Ibn Umar (må Allah være tilfreds med dem) plejede, når han bad med imamen, at bede fire Rak'ahs, og når han bad alene, bad han to Rak'ahs.<sup>2</sup>

Uanset om han deltager med imamen fra begyndelsen af bønningen eller undervejs; på grund af Profetens (fred være med ham) generelle udsagn:

«فَمَا أَدْرَكْتُمْ فَصَلُّوا، وَمَا قَاتَكُمُ فَاتِمُّوا».

(Så hvad I når, bed; og hvad I går glip af, fuldfør)<sup>3</sup>.

Og hvad angår samlingen af Dhuhr- og 'Asr-bønnerne eller Maghrib- og 'Isha-bønnerne for den rejsende, er det en sunnah, når han er undervejs – det vil sige, mens han er i bevægelse på rejsen – ; som nævnt i (Sahih al-Bukhari) fra Ibn 'Abbas (må Allah være tilfreds med dem begge), sagde:

"كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَجْمَعُ بَيْنَ صَلَاةِ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ إِذَا كَانَ عَلَى ظَهْرِ سَبِيلٍ، وَيَجْمَعُ بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ".

---

<sup>1</sup> Det er berettet af Muslim i bogen om Rejsendes Bøn, Kapitel om Rejsendes Bøn og Forkortelse heraf, nummer (688).

<sup>2</sup> Det er berettet af Muslim i bogen om Rejsendes Bøn, Kapitel om Forkortelse af Bøn i Mina, nummer (694/17).

<sup>3</sup> Det er berettet af Bukhari i bogen om Adhan, kapitel: Man skal ikke skynde sig til bønningen, nummer (636), og i kapitel: Når en mand siger: Vi har misset bønningen, nummer (635), og af Muslim i bogen om Moskeer, kapitel: Anbefaling om at komme til bøn med ro og værdighed, nummer (602) (603) fra beretningen af Abu Huraira og Abu Qatada.

Profeten ﷺ plejede at samle Dhuhr- og 'Asr-bønnerne, når han var på rejse, og han samlede Maghrib- og 'Isha-bønnerne.<sup>1</sup>

Hvis man er fastboende, er det Sunnah ikke at kombinere bønnerne; for Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) kombinerede ikke bønnerne i Mina, da han var fastboende. Men hvis man kombinerer dem, er der ingen skade, især hvis der er behov for det, som for at udføre en opgave eller for at hvile sig. I de to Sahih'er findes en beretning fra Abu Juhaifa (må Allah være tilfreds med ham),

أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ خَرَجَ مِنْ قُبَّةٍ كَانَتْ لَهُ بِالْأَبْطَحِ بِمَكَّةَ، قَالَ أَبُو جَحِيْفَةَ: خَرَجَ بِالْهَاجِرَةِ - يَعْنِي: شِدَّةَ الْحَرِّ - إِلَى الْبَطْحَاءِ، فَتَوَضَّأَ، ثُمَّ صَلَّى الظُّهْرَ رُكْعَتَيْنِ، وَالْعَصْرَ رُكْعَتَيْنِ، الْحَدِيثِ.

Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) gik ud fra en kuppel, han havde i Al-Abtah i Mekka. Abu Juhaifah sagde: Han gik ud i middagsheden - det vil sige den intense varme - til Al-Batha, udførte wudu', og derefter bad han Dhuhr to rak'ah og Asr to rak'ah.<sup>2</sup>

Og i Sahih Muslim er det rapporteret fra Sa'īd ibn

---

<sup>1</sup> Udgivet af Bukhari i bogen om Forkortelse, kapitel om at kombinere Maghrib og 'Isha under rejsen, nummer (1107) som en kommentar.

<sup>2</sup> Det er berettet af Bukhari i bogen om Dyder, Kapitel om Profetens ﷺ Beskrivelse, nummer (3553), og af Muslim i bogen om Bøn, Kapitel om Bederens Barriere, nummer (503).

Jubayr, fra Ibn 'Abbās (må Allah være tilfreds med dem begge), at han sagde:

جَمَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي سَفَرَةٍ سَافَرَهَا فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ، فَجَمَعَ بَيْنَ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ،  
وَالْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ، قَالَ سَعِيدٌ: فَقُلْتُ لِابْنِ عَبَّاسٍ: مَا أَرَادَ بِذَلِكَ؟ قَالَ: «أَرَادَ أَلَّا  
يُخْرِجَ أُمَّتَهُ».

Sendebudet fra Allah (må Allahs fred og velsignelser være med ham) samlede i en rejse, han foretog under Tabuk-ekspeditionen, Dhuhur og 'Asr, samt Maghrib og 'Isha. Sa'id sagde: Jeg spurgte Ibn 'Abbas: Hvad var hans hensigt med dette? Han sagde: "Han ønskede ikke at pålægge sin ummah nogen byrde.<sup>1</sup> Og fra Mu'adh ibn Jabal (må Allah være tilfreds med ham) er det rapporteret på lignende vis.<sup>2</sup>

Og betydningen af «han bringer sin nation i vanskeligheder» er, at han placerer dem i nød og trængsel.

(C): I Nafl-bønnen:

Rejsende har lov til at udføre frivillige bønner ligesom den fastboende, såsom natbønnen (qiyam al-layl), witr-bønnen, duha-bønnen, moskeens hilsen og solformørkelsesbønnen. I (Sahih al-Bukhari) fra Abdullah ibn Umar (må Allah være

---

<sup>1</sup> Det er berettet af Muslim i bogen om de rejsendes bøn, kapitel om at kombinere bønnerne i hjemmet, nummer (705/51).

<sup>2</sup> Det er berettet af Muslim i bogen om de rejsendes bøn, kapitel om at kombinere to bønner i fastboende situation, nummer (706).

tilfreds med dem begge), sagde:

"رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ إِذَا أَعْجَلَهُ السَّرُّ يُؤَخِّرُ الْمَغْرِبَ فَيُصَلِّيَهَا ثَلَاثًا، ثُمَّ يُسَلِّمُ، ثُمَّ قَلَّمَا يَلْبِثُ حَتَّى يُقِيمَ الْعِشَاءَ، فَيُصَلِّيَهَا رُكْعَتَيْنِ، ثُمَّ يُسَلِّمُ، وَلَا يُسَبِّحُ بَعْدَ الْعِشَاءِ حَتَّى يَقُومَ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ".

Jeg så Profeten (fred være med ham), når han blev presset af rejsen, udsætte Maghrib-bønnen og derefter bede den som tre rak'ah, hvorefter han afsluttede med salam. Han ventede sjældent længe, før han etablerede Isha-bønnen, som han bad som to rak'ah, hvorefter han afsluttede med salam, og han udførte ikke tasbih efter Isha-bønnen, før han rejste sig midt om natten.<sup>1</sup>

I de to autentiske samlinger (Bukhari og Muslim) er det rapporteret fra Sa'id ibn Yasar, at han sagde: Jeg var på vej med Abdullah ibn Umar på vejen til Mekka, og Sa'id sagde: Da jeg frygtede morgenen, steg jeg ned og bad Witr, derefter indhentede jeg ham. Abdullah ibn Umar sagde: Hvor var du? Jeg sagde: Jeg frygtede morgenen, så jeg steg ned og bad Witr. Abdullah sagde: Har du ikke i Allahs Sendebud ﷺ et godt eksempel? Jeg sagde: Jo, ved Allah. Han sagde: Allahs Sendebud ﷺ plejede at

---

<sup>1</sup> Udgivet af Al-Bukhāri i bogen om Forkortelse, kapitel om hvorvidt der skal kaldes til bøn eller ikke, når man samler mellem Maghrib og 'Isha, nummer (1109), og udgivet af Muslim i forkortet form i bogen om Rejsendes Bøn, kapitel om tilladelse til at samle mellem to bønner under rejse, nummer (703).

bede Witr på kamelen.<sup>1</sup>

I en anden Hadith rapporterede 'Abd al-Rahman ibn Abi Layla, at: Ingen har fortalt mig, at de har set Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) bede formiddagsbønnen (Doha), undtagen Umm Hani, for hun fortalte, at Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) kom ind i hendes hus på dagen for Makkas erobring og bad otte rak'ah.<sup>2</sup>

I begge samlinger (Bukhari og Muslim) er det også rapporteret fra Abu Qatadah (må Allah være tilfreds med ham), at Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) sagde:

«إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمْ الْمَسْجِدَ، فَلَا يَجْلِسُ حَتَّى يُصَلِّيَ رَكْعَتَيْنِ».

«Når en af jer træder ind i moskeen, skal han ikke sætte sig, før han har bedt to Rak'ahs»<sup>3</sup>.

I de to autentiske samlinger (Bukhari og Muslim) er det også rapporteret fra 'Ā'ishah, de troendes moder, (må Allah være tilfreds med hende) i beretningen om solformørkelsesbønnen, at

---

<sup>1</sup> Bukhari, Bogen om Witr, Kapitel om Witr på et ridedyr, nummer (999), og Muslim, Bogen om Rejsendes Bøn, Kapitel om tilladelse til at udføre nafl-bøn på et ridedyr under rejse, nummer (700/36).

<sup>2</sup> Bukhari, Forkortelse, Kapitel om den, der udfører frivillig bøn under rejsen uden for bøunnerne, (1103), Muslim, Bønner for rejsende, Kapitel om anbefalingen af Duha-bønnen, (336/80).

<sup>3</sup> Bukhari, Bogen om Natbøn, Kapitel om hvad der er kommet om frivillig bøn to og to, nummer (1163), og Muslim, Bogen om Bøn, Kapitel om anbefalingen af moskeens hilsen, nummer (714).

Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) sagde:

«إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَاتَانِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ، لَا يَخْسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمُوهَا - يَعْنِي: مُنْخَسِفَيْنِ - فَأَفْزِعُوا إِلَى الصَّلَاةِ».

«Sol og måne er tegn blandt Allahs tegn, de formørkes ikke ved nogen persons død eller fødsel. Når I ser dem - det vil sige: formørkede - så søg tilflugt i bønnen»<sup>1</sup>.

Disse to hadith er generelle, hvor Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) ikke specificerede en tid frem for en anden, ej heller ophold frem for rejse.

Og i Sahih al-Bukhari er det rapporteret fra Jabir ibn Abdullah (må Allah være tilfreds med dem begge), at han sagde:

"كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُصَلِّي التَّطَوُّعَ وَهُوَ رَاكِبٌ فِي غَيْرِ الْقِبْلَةِ".

Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) plejede at bede den frivillige bøn, mens han red, selvom han ikke vendte mod Qiblaen.<sup>2</sup>

Og (Al) i (tatawwu') kan betyde både arten og omfatte alt, og det andet understøttes af: at det oprindelige er, at frivillig bøn (nafl) forbliver på sin lovlighed, indtil der kommer bevis for at forlade

---

<sup>1</sup> Det er berettet af Bukhari i bogen om Solformørkelse, kapitel om Imämens prædiken ved solformørkelse, nummer (1046), og af Muslim i bogen om Solformørkelse, kapitel om Solformørkelsesbøn, nummer (901).

<sup>2</sup> Bukhari, Forkortelse, Kapitel om Frivillig Bøn på Dyr, Nummer (1094).

det, og vi kender ikke til noget bevis for at forlade det, undtagen i de faste sunnah-bønner til middag, solnedgang og aften. I (Sahih Muslim) fra Hafs bin Asim bin Umar bin al-Khattab, må Allah være tilfreds med ham, sagde: Jeg rejste med Ibn Umar på vejen til Mekka, og han bad middag for os med to rak'ah. Derefter vendte han sig om, og vi fulgte med ham, indtil han nåede sit opholdssted og satte sig, og vi satte os med ham. Han kastede et blik mod det sted, hvor han havde bedt, og så nogle mennesker stående. Han sagde: "Hvad laver disse?" Jeg svarede: "De glorificerer - det vil sige, de beder en frivillig bøn." Han sagde: "Hvis jeg skulle glorificere, ville jeg have fuldført min bøn, min nevø. Jeg rejste med Allahs Sendebud ﷺ på rejsen, og han bad aldrig mere end to rak'ah, indtil Allah tog ham. Jeg rejste med Abu Bakr, og han bad aldrig mere end to rak'ah, indtil Allah tog ham. Jeg rejste med Umar, og han bad aldrig mere end to rak'ah, indtil Allah tog ham. Derefter rejste jeg med Uthman, og han bad aldrig mere end to rak'ah, indtil Allah tog ham. Og Allah har sagt: (I har i Allahs Sendebud (Muhammad) et godt eksempel at følge).<sup>1</sup> [Surat al-Ahzāb: 21].

---

<sup>1</sup> Det er berettet af Muslim i bogen om Rejsendes Bøn, Kapitel om Rejsendes Bøn og Forkortelse, nummer (689), og det er også berettet af Bukhari i forkortet form i bogen om Forkortelse, Kapitel om dem, der ikke udførte frivillig bøn under rejsen efter bønnen, nummer (1101-1102).

Og det er tidligere nævnt i hans beretning om at kombinere Maghrib og 'Isha, hvilket indikerer, at Profeten ﷺ ikke plejede at bede sunnah-bønner (de faste frivillige) til disse to bønner<sup>1</sup>.

Ibn Omars (må Allah være tilfreds med dem begge) hensigt med at sige: «Hvis jeg var en, der udførte Tasbih, ville jeg have fuldført det» betyder: Hvis jeg var en, der udførte frivillige bønner for at fuldende min obligatoriske bøn, ville jeg have fuldført dem; som bevis: det er autentisk rapporteret fra ham (må Allah være tilfreds med ham), at han udførte frivillige bønner på sin ridedyr, og udførte Witr-bønnen på den, og han informerede om, at Profeten (fred og velsignelser være med ham) gjorde det.

Fra Al-Bukhāris kapitler (må Allah vise ham nåde) i hans Sahīh: «Kapitel om den, der ikke udførte frivillige bønner under rejsen efter eller før den obligatoriske bøn», og «Kapitel om den, der udførte frivillige bønner under rejsen, men ikke efter eller før den obligatoriske bøn».

Hvad angår sunnah-bønnen før Fajr, så beder man den både når man er hjemme og på rejse; fordi Profeten ﷺ var mere vedholdende med de to Rak'ahs før Fajr end nogen anden nafl-bøn, og han undlod dem aldrig, som nævnt i (Sahih al-Bukhari),

---

<sup>1</sup> nævnt tidligere (Sad: 7).

fra Aisha (må Allah være tilfreds med hende) (3/42) fra (al-Fath)<sup>1</sup>.

Og i Sahih Muslim rapporterede Abu Qatadah (må Allah være tilfreds med ham),

أَنَّهُ كَانَ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ، فَذَكَرَ قِصَّةَ نَوْمِهِمْ عَنْ صَلَاةِ الْفَجْرِ حَتَّى طَلَعَتِ الشَّمْسُ، وَأَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَمَرَهُمْ، فَسَارُوا عَنْ مَكَانِهِمْ، ثُمَّ نَزَلَ، فَتَوَضَّأَ، ثُمَّ أَذَّنَ بِإِلَاءِ بِالصَّلَاةِ، فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ صَلَّى الْعِدَاةَ، فَصَنَعَ كَمَا يَصْنَعُ كُلُّ يَوْمٍ.

Han var sammen med Profeten ﷺ, og han nævnte historien om deres søvn, der fik dem til at misse Fajr-bønnen, indtil solen var stået op. Profeten ﷺ beordrede dem derefter til at flytte fra deres sted, og så steg han ned, foretog wudu, og Bilal kaldte til bøn. Så bad Allahs Sendebud ﷺ to Rak'ahs, og derefter bad han morgenbønnen, som han gør hver dag<sup>2</sup>.

Og han har en lignende Hadith fra Abu Hurayrah<sup>3</sup>.

Og vi har kun uddybet emnet om rejsendes frivillige bønner, fordi nogle mennesker mener, at rejsende slet ikke bør udføre frivillige bønner. Det er blevet klart fra det, vi har nævnt, at beviset viser,

---

<sup>1</sup> Udgivet af Bukhari i bogen Tahajjud, Kapitel om at tage sig af de to rak'ah før daggry, nummer (1169), og Muslim i bogen om Rejsendes Bøn, Kapitel om anbefalingen af de to sunnah-rak'ah før daggry, nummer (724/94).

<sup>2</sup> Det er berettet af Muslim i bogen om moskeer, Kapitel om at indhente forsømte bønner, nummer (681).

<sup>3</sup> Det er berettet af Muslim i bogen om moskéer, kapitel om at indhente forsømte bønner, nummer (680).

at rejsende ikke bør udføre de frivillige bønner, der følger Dhuhr, Maghrib og Isha. Alt andet af de frivillige bønner forbliver dog tilladt. Og Allah er den, der giver succes.

En rejsende kan udføre frivillige bønner under rejsen, mens han er på sit ridedyr, uanset hvilken retning han vender, selvom det ikke er mod Qiblah. Dette er nævnt i Sahih al-Bukhari fra Jabir ibn Abdullah (må Allah være tilfreds med dem begge),

أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يُصَلِّي عَلَى رَاحِلَتِهِ نَحْوَ الْمَشْرِقِ، فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يُصَلِّيَ الْمَكْتُوبَةَ - يَعْنِي: الْفَرِيضَةَ - نَزَلَ، فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ.

Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) plejede at bede på sin ridedyr mod øst. Men når han ønskede at udføre den foreskrevne bøn - altså den obligatoriske - steg han ned og vendte sig mod Qiblah<sup>1</sup>.

Blandt Rejsens Regler er, at det er passende for den rejsende at have selskab for at skabe tryghed og opfylde behov, og det er ikke passende for en mand at rejse alene, medmindre der er et behov eller en religiøs fordel, såsom jihad for Allahs sag og lignende. I (Sahih al-Bukhari) fra Abdullah ibn Umar (må Allah være tilfreds med dem begge), sagde Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham):

---

<sup>1</sup> Udgivet af al-Bukhari i bogen om Forkortelse, Kapitel: Han stiger ned for den foreskrevne bøn, nummer (1099).

«لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي الْوَحْدَةِ مَا أَعْلَمُ مَا سَارَ رَاكِبٌ بِلَيْلٍ وَحْدَهُ».

Hvis folk vidste, hvad jeg ved om ensomhed, ville ingen rejse alene om natten<sup>1</sup>.

Det bør være med ham noget, der bekræfter hans navn og adresse, så det ikke bliver skjult, hvis han bliver beskadiget ved en ulykke eller lignende.

Af rejsens bestemmelser er, at det ikke er tilladt for en kvinde at rejse uden en mahram, uanset om rejsen er lang eller kort, om det er til pilgrimsrejsen eller noget andet, om hun er en ung, smuk kvinde eller en ældre, uattraktiv kvinde, om hun ledsages af kvinder fra sin familie og veninder eller ej, om det antages, at hun er i sikkerhed eller ej, og uanset om det er med fly eller andet transportmiddel.

I de to autentiske samlinger (al-Bukhari og Muslim) findes der en beretning fra Ibn 'Abbas (må Allah være tilfreds med dem begge), hvor han sagde: Jeg hørte Profeten (fred være med ham) holde en prædiken og sige:

«لَا يَخْلُونَ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ إِلَّا وَمَعَهَا ذُو مَحْرَمٍ، وَلَا تُسَافِرِ الْمَرْأَةُ إِلَّا مَعَ ذِي مَحْرَمٍ»،  
فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ امْرَأَتِي خَرَجَتْ حَاجَّةً، وَإِنِّي اكْتَتَبْتُ فِي عَزْوَةِ  
كَذَا وَكَذَا، قَالَ ﷺ: «انْطَلِقِي، فَحُجِّي مَعَ امْرَأَتِكَ».

"En mand må aldrig være alene sammen med en kvinde uden en mahram til stede, og en kvinde må

---

<sup>1</sup> Det er berettet af Bukhari i bogen Jihad, kapitel Ekspedition alene, nummer (2998).

ikke rejse uden en mahram."

En mand rejste sig og sagde:

"O Allahs Sendebud, min kone er taget ud på pilgrimsfærd, og jeg er blevet udskrevet til et bestemt slag."

Profeten ﷺ svarede:

"Tag afsted, og udfør pilgrimsfærdens sammen med din kone."<sup>1</sup> Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) forbød kvinder at rejse uden en mahram, uden at begrænse det til en bestemt type rejse, en bestemt kvinde eller en bestemt situation, og han spurgte ikke manden om hans hustru.

Og en mahram: er kvindens ægtemand, og enhver, der er forbudt at gifte sig med hende permanent på grund af slægtskab, amning eller svigerforhold.

De nære slægtninge, som er forbudte at gifte sig med på grund af blodslægtskab eller amning, er syv: faderen og hans forfædre, sønnen og hans efterkommere, broderen og hans søn og efterkommere, søstersønnen og hans efterkommere, onklen og hans forfædre, og morbroren og hans forfædre.

De fire mahram-forhold gennem svigerforhold

---

<sup>1</sup> Det er berettet af Al-Bukhāri i bogen Jihad, Kapitel om den, der tilmeldte sig en hær, og hans kone drog på pilgrimsfærd, nummer (3006), og af Muslim i bogen Hajj, Kapitel om kvindens rejse med en mahram, nummer (1341).

er: kvindens svigerfar, uanset hvor højt op i slægten han er; kvindens stedsøn, uanset hvor langt ned i slægten han er; kvindens svigersøn, uanset hvor langt ned i slægten han er; og det fjerde: kvindens stedfar, uanset hvor højt op i slægten han er, forudsat at han har haft ægteskabelig omgang med kvindens mor.

Det er en betingelse, at den, der er under Ihram, skal være voksen og fornuftig (ved sin forstand), da det ikke er tilstrækkeligt at rejse med en mindreårig eller en sindssyg.

Derfor, hvis en kvinde ikke kan finde en mahram, er hun ikke forpligtet til at udføre Hajj, da hun ikke har mulighed for at gennemføre rejsen.

### **Hvornår blev Hajj påbudt?**

Hajj blev foreskrevet i det niende eller tiende år efter Hijrah ifølge de mest pålidelige udtalelser fra de lærde, da det blev foreskrevet ved Hans ord, den Højeste:

﴿...وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ

عَنِ الْعَالَمِينَ﴾

(Og det er en pligt for menneskene over for Allah at valfarte til Huset – enhver, der har evne til at finde vej dertil. Og den, der fornægter, så er Allah uafhængig af alle verdener) [Surat Āl ‘Imrān: 97], Og dette vers er i begyndelsen af Surat Āl ‘Imrān, åbenbaret i året for delegationerne, det niende år af

hijra.

Og visdommen bag forsinkelsen af dens påbud - og Allah ved bedst - er, at Mekka - må Allah øge dens ære - før det år var under kontrol af de vanthro fra Quraysh, så det var ikke muligt for Profeten ﷺ og hans ledsagere at udføre pilgrimsfærden på den fuldkomne måde. Og sagen om Umrah al-Hudaybiyah er ikke fjern, for de vanthro forhindrede Allahs Sendebud ﷺ og hans ledsagere i det sjette år efter Hijra fra at fuldføre deres Umrah.

Hajj er en pligt for enhver voksen, fornuftig muslim, der er i stand til at udføre hajj med sine midler og sin krop.

For en, der ikke er myndig, er Hajj ikke obligatorisk, men det er gyldigt fra ham, og han får belønningen for en frivillig Hajj. Når han bliver myndig, skal han udføre den obligatoriske pilgrimsrejse, fordi hans Hajj før myndighedsalderen er som at udføre en obligatorisk bøn før dens tid.

Og den, der ikke er i stand til at udføre Hajj (pilgrimsrejse til Mekka) på grund af økonomiske begrænsninger - såsom de fattige og slaver - er ikke forpligtet til at udføre Hajj; som det er sagt af Allah:

{...مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا...}

(For den, der er i stand til at finde vej dertil) Og denne person er ikke i stand til det, så det er ikke

påkrævet af ham.

Hvad angår den, der kun er fysisk ude af stand, hvis hans uformåenhed ikke forventes at forsvinde - som alderdom og vedvarende sygdom - skal han udpege en stedfortræder til at udføre Hajj på hans vegne. Men hvis hans uformåenhed forventes at forsvinde - som en midlertidig sygdom - skal han vente, indtil han er helbredt, og derefter udføre Hajj. Hvis han dør før dette, skal Hajj udføres for ham fra hans efterladenskaber.

Når Hajj bliver obligatorisk for en muslim, skal han straks udføre den; for Allahs og Hans Profets befalinger, når de ikke er tidsbegrænsede, og der ikke er nogen indikation på udsættelse, skal udføres med det samme, ifølge hadithen fra Ibn Abbas (må Allah være tilfreds med dem begge), hvor Profeten ﷺ sagde:

«تَعَجَّلُوا إِلَى الْحَجِّ - يَعْنِي الْفَرِيضَةَ -، فَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَا يَدْرِي مَا يَعْرِضُ لَهُ».

"Skynd jer til Hajj - det vil sige den obligatoriske - for ingen af jer ved, hvad der kan ske med ham."<sup>1</sup>  
[Berettet af Ahmad, og i hans kæde er der svaghed, men udsagnet om umiddelbarhed har generelle beviser, der understøtter denne hadith.]

---

<sup>1</sup> Fortalt af Imam Ahmad i Musnad (1/314).

## Hvorfra skal den, der ønsker at udføre hajj eller umrah, indgå i ihram?

Den, der ønsker at udføre Hajj eller Umrah, skal indgå i Ihram ved de fastsatte steder, som Profeten ﷺ har bestemt, og de er fem:

En af dem er Dhū al-Hulayfah – også kaldet Abyār ‘Ali – for beboerne i Medina og for alle andre, der passerer derfra.

Anden: Al-Juhfah - en gammel landsby, der er blevet ødelagt, så folk har i stedet valgt Rābigh - for folket i al-Shām og dem, der passerer forbi, hvis de ikke passerer Dhū al-Ḥulayfah før.

Tredje: Yalamlam - det er et bjerg eller sted i Tihamah, også kendt som As-Sa'diyyah - for folk fra Yemen og dem, der passerer forbi fra andre.

Den fjerde: Qarn al-Manazil - også kaldet: al-Sayl - for folket i Najd, og for dem, der passerer forbi fra andre.

Femte punkt: Dhat 'Irq - også kaldet: al-Daribah - for irakerne og dem, der passerer derfra.

Hvis man passerer disse miqat-steder med intentionen om at udføre Hajj eller 'Umrah, er det obligatorisk at gå i Ihram.

Og dem, der passerer den fra luften eller havet, skal indgå i ihram, når de er på højde med den, og det er ikke tilladt at udsætte ihram, indtil de lander i lufthavnen eller lægger til i havnen; for dette er at overskride Allahs grænser.

﴿...وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

(Og den, der overskrider Allahs grænser (befalinger), – de er sandelig de uretfærdige) [Al-Baqarah: 229]

Og den, der er inden for disse miqat fra Mekka, indleder ihram fra sit sted, selv dem i Mekka indleder ihram fra Mekka, undtagen for Umrah (mindre pilgrimsrejse), hvor de indleder ihram uden for det hellige område, dvs. fra bag milepælene i det tilladte område; som Profeten ﷺ sagde til Abdur-Rahman ibn Abi Bakr:

«اَخْرُجْ بِأَخْتِكَ -يَعْنِي: عَائِشَةَ- مِنَ الْحَرَمِ، فَلْتَهَيَّ بِعُمْرَةٍ.»

"Tag din søster - det vil sige: Aisha - ud af Haram, så hun kan begynde sin Umrah."<sup>1</sup>

Den, der passerer disse miqat-steder uden intention om at udføre Hajj eller Umrah - som for eksempel en, der ønsker at handle, besøge en slægtning, søge viden eller lignende - er ikke forpligtet til at indgå i ihram, da Hajj og Umrah kun er obligatoriske én gang i livet, og ihram er kun påkrævet ved Hajj eller Umrah.

---

<sup>1</sup> Udgivet af al-Bukhari i Kitab al-Hajj, Bab Qawl Allah Ta'ala: "Al-Hajj Ashhurun Ma'lumat", nummer (1560), og Muslim i Kitab al-Hajj, Bab Bayan Wujuh al-Ihram, nummer (1211/123) fra hadith af Aisha, må Allah være tilfreds med hende.

## **Tilbedelseshandlingerne (former for Hajj), og de bedste af dem**

De tre former for Hajj-ritualer er: Tamattu', Qirān og Ifrād.

Tamattu: betyder at indgå i ihram for Umrah i Hajj-månederne - det vil sige efter indgangen til Shawwal-måned - og fuldføre den, derefter indgå i ihram for Hajj i samme år.

Qiran: At kombinere hajj og umrah, således at man indleder ihram for begge samtidig, eller indleder ihram for umrah alene og derefter tilføjer hajj inden påbegyndelsen af tawaf.

Individuel Hajj: at indtræde i Ihram med intentionen om kun at udføre Hajj.

Flertallet af lærde mener, at mennesket har valgfrihed mellem disse ritualer, og de er uenige om, hvilket der er det bedste. Det korrekte er, at det bedste er Tamattu', fordi Profeten Muhammed (fred være med ham) beordrede sine ledsagere til det og opfordrede dem til det, og fordi det indebærer flere handlinger; det omfatter fuldbyrdselsen af både Umrah og Hajj, og det er lettere end de andre for dem, der ankommer til Mekka tidligt, da de kan nyde friheden mellem Umrah og Hajj.

Det er nødvendigt at ofre et takkoffer, ikke et erstatningsoffer, som kan være et får, en syvendedel af en kamel eller en syvendedel af en ko.

Ofret skal slagtes på Eid dagen eller inden for de tre efterfølgende dage og fordeles i Mina eller Mekka, hvor man kan spise af det. Hvis man ikke kan finde et offer, skal man faste tre dage under pilgrimsfærden, hvilket ikke må overstige de tre dage efter Eid, og syv dage efter hjemkomsten.

Øg al-Qārin er som al-Mutamatti' i forpligtelsen til at ofre eller dets erstatning.

### **Beskrivelse af Tamattu' fra begyndelsen af Ihram for Umrah til afslutningen af Hajj i en kortfattet form.**

'Umrah

1- Når man ønsker at indtræde i 'Umrah, så foretager man et rituel bad (ghusl), ligesom man gør efter stor rituel urenhed (janābah), og man anvender den bedste duft, man har, i hovedbunden og skægget. Derefter tager man et hvidt klæde (izār) og et hvidt overklæde (ridā) på. Kvinder bærer almindeligt tøj efter eget valg, så længe det ikke er prangende eller pyntet.

2- Derefter beder man den obligatoriske bøn, hvis det er tid til en obligatorisk bøn; for at kunne indlede ihram efter den. Hvis det ikke er tid til en obligatorisk bøn, beder man to Rak'ahs med intentionen om wudu's sunna, ikke med intentionen om ihram's sunna; for det er ikke bekræftet fra Profeten ﷺ, at der er en sunna for

ihram.

3- Når man har bedt (to rak'ah eller anden bøn), påbegynder man derefter intentionen for 'Umrah og træder ind i ihrām. Man siger: "Labbayka Allāhumma Labbayk, Labbayka lā sharīka laka Labbayk, inna al-hamda wa an-ni'mata laka wa al-mulk, lā sharīka laka, Labbayka Allāhumma 'Umrah" (Jeg svarer dit kald, O Allah, jeg svarer dit kald. Jeg svarer dit kald – Du har ingen partner – jeg svarer dit kald. Sandelig, al pris, velsignelse og herredømme tilhører Dig. Du har ingen partner. Jeg svarer dit kald, O Allah, med en 'Umrah). Manden hæver sin stemme med dette, mens kvinden siger det stille.

Det anbefales at fremsige Talbiyah ofte, indtil Tawaf (gå rundt om Kaaba) begynder, hvorefter den afbrydes.

4- Når han ankommer til Mekka, begynder han med Tawaf ved ankomsten, og han går til den Sorte Sten, som han berører - dvs. stryger - med sin højre hånd og kysser, hvis det er muligt uden at trænge sig på, ellers peger han mod den og siger: "Allāhu Akbar" (Allah er den Største).

Derefter drejer han, så Huset (Ka'bah) er på hans venstre side. Når han passerer det yemenitiske hjørne – som er det sidste hjørne, han passerer efter den halvcirkelformede mur (ḥijr Ismā'īl) – rører han det med højre hånd, hvis det er muligt,

men uden at kysse det.

Han går rundt om Kaaba syv gange; manden skal gå hurtigt i de første tre runder og have den højre skulder blottet under hele Tawaf.

Raml: Det er at gå hurtigt med korte skridt.

Al-Idṭibā': Det er ved at placere midten af ens overklæde under højre armhule og dens ender på venstre skulder.

Og han nævner Allah, og priser Ham under sin tawaf, og beder om det, han elsker, med ydmyghed og tilstedeværelse af hjertet, og hver gang han kommer til den sorte sten, siger han "Allahu Akbar", og mellem den yemenitiske hjørne og den sorte sten siger han:

﴿...رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾

O vores Herre, giv os godt i denne verden og godt i det hinsidige, og beskyt os mod Ildens straf. [Al-Baqarah: 201], At binde sig til en bestemt bøn for hver omgang har ingen rod i sunnah, men er en nyopfundet religiøs innovation.

5- Når han har afsluttet Tawaf, udfører han to Rak'ahs bag Maqam Ibrahim, selvom det er på afstand, og efter Surat al-Fātihah i den første reciteres:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾

Sig: "O I, som er vantro [Surat al-Kāfirūn: 1] Og i den anden:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾

(Sig: Han er Allah, den Ene). [Surat al-Ikhlās: 1].

6- Derefter udfører han Tawaf mellem Safa og Marwa - altså: imellem dem - syv gange, begyndende ved Safa og afsluttende ved Marwa.

Det er Sunnah at stige op på dem og stå vendt mod Qiblah, mens man løfter hænderne, ihukommer Allah og beder til Ham.

Og det er sunnah for manden: at løbe mellem de to grønne markeringer med stor hast.

7- Når han er færdig med sa'iy (løbet mellem Şafā og Marwah), klipper han håret kort - hele hovedet skal omfattes. Kvinden klipper en smule af håret svarende til en fingerspids.

Dermed er 'Umrah fuldendt, og han er løst fra sin ihram, så han kan nyde alt, hvad Allah har tilladt ham før ihram, såsom tøj, parfume, ægteskab og andet.

(B) Hajj (Pilgrimsrejse)

1- Når det er Yawm al-Tarwiyah - den ottende dag af Dhu al-Hijjah - indleder han Hajj fra det sted, hvor han opholder sig, og han udfører ved sin ihram de samme handlinger som ved ihram for Umrah, herunder bad, parfume og iførelse af ihramklæderne.

2- Når man er færdig med dette, påbegynder man derefter intentionen for Hajj, og man siger: "Labbayka Allāhumma Labbayk, Labbayka lā

sharīka laka Labbayk, inna al-hamda wa al-ni‘mata laka wa al-mulk, lā sharīka laka, Labbayka Allāhumma ḥajjan." Manden hæver sin stemme med dette, mens kvinden siger det stille.

Det anbefales at fremsige talbiyah ofte indtil steningen af Jamrat al-Aqabah på Eid-dagen, hvor den afbrydes.

3- Derefter drager han til Mina, hvor han udfører Dhuhr, ‘Asr, Maghrib, ‘Ishā’ og Fajr bønnerne, forkorter de fire Rak’ahs til to, og han samler dem ikke.

4- Når solen stiger op på den niende dag, drager han til Arafat og slår lejr ved Namira - hvis det er muligt - indtil middag, ellers slår han lejr ved Arafat. Når solen har passeret middag, beder han Dhuhr og ‘Asr forkortet og samlet, og derefter dedikerer han sig til at ihukomme Allah og påkalde Ham, mens han vender sig mod qibla - selvom bjerget er bag ham - indtil solen går ned.

5- Når solen er gået ned, går han til Muzdalifah, hvor han beder Maghrib-bønnen (solnedgangsbønnen) - tre Rak’ahs, og ‘Ishā’ (nat) bøn - to Rak’ahs, og overnatter der. Når han har bedt Fajr, beskæftiger han sig med at ihukomme Allah og påkalde Ham, indtil det bliver helt lyst.

6- Når det bliver helt lyst, går han til Mina. Når han ankommer dertil, begynder han med at kaste sten på Jamrat al-‘Aqabah, som er den nærmeste

Jamrah til Mekka. Han kaster syv små sten, én efter én, hver sten lidt større end en kikært, og han siger "Allāhu Akbar" (Allah er den Største) med ydmyghed og ærbødighed for Allah ved hver sten.

Når han er færdig med at kaste stenene, ofrer han sit offerdyr, hvis det er muligt, og barberer derefter hele sit hoved eller klipper det kortere, hvor barbering er at foretrække, undtagen for kvinder, som klipper en fingerspids længde af deres hår.

Ved stening og barbering eller klipning ophæves den første del af ihram, så han kan tage sit tøj på, parfumeres og gøre alt, hvad Allah har tilladt ham før ihram, undtagen kvinder, for det er ikke tilladt for ham, hvad der vedrører dem, før den anden del af ihram er ophævet.

Derefter drager han ned til Mekka for at udføre Tawaf al-Hajj (gå rundt om Kaaba) og går frem og tilbage mellem Safa og Marwah, som beskrevet tidligere i Tawaf al-Umrah og dens sa'i, dog uden at løbe i Tawaf og uden at bære klædet under højre arm, da disse - jeg mener løb og bære klædet under højre arm - ikke er foreskrevet uden for den første Tawaf ved ankomsten.

Efter Tawaf og Sa'i, som er forudgået af stening af Jamrah og barbering eller klipning, opnås den anden form for frigørelse (tahallul), og alt hvad Allah har tilladt før ihram, bliver tilladt igen, selv

kvinder.

Sammenfatningen af de ritualer, der udføres på Eid-dagen, er som følger:

Kast af sten ved Jamrat al-Aqabah.

Ofre af Ofredyr.

At barbere eller klippe håret kort.

Tawaf (gå rundt om Kaaba) og Sa'i (gå mellem Safa og Marwah).

Sunnah er at opretholde denne rækkefølge, men hvis det ikke er muligt, og man udfører nogle dele før andre, er der ingen synd.

7- Han overnatter i Mina natten til den ellefte og tolvte.

8- Og han kaster de tre stenkast i disse to dage efter middag, begyndende med den første stenkast, som er den fjerneste fra Mekka, og kaster den med syv sten i træk, og siger "Allahu Akbar" med hver sten. Når han er færdig med det, går han lidt frem fra folkemængden, står mod qibla, løfter sine hænder og beder til Allah med en lang bøn, som han ønsker. Derefter kaster han den anden stenkast og står derefter for at bede, som han gjorde ved den første. Derefter kaster han den tredje stenkast - som er Jamrat al-Aqaba, som han kastede på Eid-dagen - som han kastede de to før den, og står ikke for at bede efter den.

9- Når han har fuldført kastningen af de tre stenkast på den tolvte dag, kan han, hvis han ønsker

det, blive i Mina til den trettende dag og kaste stenene efter middag, hvilket er bedre, fordi det var profetenens ﷺ handling, og det indebærer en ekstra god gerning. Hvis han ønsker det, kan han skynde sig på to dage og forlade Mina på den tolvte dag før solnedgang.

Og man bør i disse dage og nætter fremsige mange takbir og ihukommelse af Allah, som Allah, Den Ophøjede, sagde:

﴿وَأَذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ...﴾

(Og ihukom Allah i et antal bestemte dage) [Al-Baqarah: 203], Og profeten ﷺ sagde:

«أَيَّامُ التَّشْرِيقِ أَيَّامُ أَكْلِ، وَشُرْبِ، وَذِكْرِ اللَّهِ.»

«Dage af Tashriq er dage for at spise, drikke og ihukommelse Allah»<sup>1</sup>.

Og dermed er Hajj-ritualerne fuldført.

## **Tawaf al-Wada' (afskedsomgang rundt om Kaaba)**

Når pilgrimmen har fuldført alle Hajj-ritualerne og ønsker at vende tilbage til sit hjemland, må han ikke forlade Mekka, før han har udført Tawaf al-Wada' (afskedstawaf) rundt om Kaaba, som han gør til sin sidste handling inden afrejsen.

Der er ikke pålagt en afskedstawaf for en kvinde

---

<sup>1</sup> Det er berettiget af Muslim i hans bog om Faste, kapitel om Forbud mod Faste på Tashriq-dagene, nummer (1141) fra hadith af Nabisja al-Hudhali.

i menstruation eller barsel, ifølge Ibn Abbas (må Allah være tilfreds med dem). «Folk blev befalet, at deres sidste handling skulle være ved huset, undtagen at det blev lettet for den menstruerende»<sup>1</sup>.

### **Forbud under Ihram**

Forbud under Ihram: Det er de ting, der er forbudt under Ihram på grund af Ihram.

Og de er opsummeret i det følgende:

1- Fjernelse af hår fra hovedet ved barbering eller andet, og flertallet af lærde inkluderer også hår fra resten af kroppen.

2- Fjernelse af negle fra hænderne eller fødderne, som de fleste lærde har sidestillet med hår, på grund af den fælles forbindelse til velvære.

3- Brug af parfume efter indtrædelse i Ihram på kroppen, tøj, maden eller drikken.

4- At bære handsker, som er til hænderne.

5- At berøre med lyst.

For disse fem forbud under Ihram er der valgmulighed mellem tre former for compensation, som nævnt af Allah i Koranen vedrørende barbering af hovedet, og det samme gælder for de øvrige. Man kan vælge mellem at faste i tre dage, at bespise seks fattige, hvor hver fattig får en halv sa'

---

<sup>1</sup> Det er berettet af Al-Bukhāri i hans bog om Hajj, kapitel om Afskedsomløb, nummer (1755), og Muslim i hans bog om Hajj, kapitel om Pligten til Afskedsomløb, nummer (1328/380).

(måleenhed), eller at slagte et får. Maden og fåret skal fordeles blandt de fattige, enten i Mekka eller der, hvor forbuddet blev overtrådt.

6- Samleje i skeden, og hvis det sker under hajj før den første opløsning, medfører det fire ting:

Annulering af Ritualer (Pilgrimsrejse) som følge af samleje.

Obligationen til at fortsætte i det.

Pligten til at udføre det (hajj) igen det følgende år.

Et bodsoffer i form af en kamel, som skal slagtes og fordeles blandt de fattige i Mekka eller på det sted, hvor samlejet fandt sted.

7- Indgåelse af ægteskabsaftale under ihram er forbudt, og der er ingen bod (fidyah) for dette. Dog ugyldiggør ægteskabet, uanset om det er den person i ihram (muhrim), ægtefællen, værgen eller dennes repræsentant, der indgår aftalen.

8 - At dræbe vildtlevende landdyr (jagtbart vildt). For dette pålægges compensation, som enten er: at slagte et tilsvarende dyr og fordele det blandt de fattige i Haram området, eller at vurdere dyrets værdi i fødevarer og fordele det blandt de fattige i Haram, eller at faste én dag for hver fattig, der ellers ville have fået mad.

Og disse otte forbud er haram for enhver i Ihram, uanset om det er en mand eller kvinde, og de følgende to forbud gælder specifikt for mænd:

1- At dække hovedet med noget, der er tæt på, men hvad angår noget, der ikke er tæt på - som et telt, bilens tag, eller en paraply - er der ingen skade i det.

2- At bære syet tøj, hvilket er alt, der er syet til at passe kroppen eller en del af den eller et af dens lemmer, såsom skjorter, bukser og sko. Men der er ingen skade ved at bære en lappet klædedragt eller kappe. Ligeledes er der ingen skade ved at bære en ring, ur, briller, høreapparat, pengepung og lignende.

Og kvinden er underlagt følgende forbud:

Dækning af ansigtet på enhver måde, og nogle lærde sagde: Det forbudte for hende er kun niqab, hvilket er at dække hendes ansigt med et slør med huller til øjnene, og det bedste er ikke at dække det overhovedet, medmindre hun ses af mænd, der ikke er hendes mahram, så skal hun dække det både under ihram og uden for ihram.

Og for disse særlige forbud er der, ligesom ved de fem tidligere nævnte, pålagt en compensation, hvor man har valgmulighed mellem flere former for bod.

## **Retspraksis for dem, der begår disse forbud under Ihram**

Den, der begår de tidligere nævnte forbud, har tre tilstande:

Den første: At begå det forbudte uden behov

eller undskyldning, dette er syndigt, og han skal betale bod.

Den anden: At gøre det af nødvendighed, så er han ikke syndig, men han skal betale bod. Allah den Ophøjede siger:

﴿...فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ...﴾

Men hvis nogen af jer er syg eller har en lidelse i hovedet, så skal han bringe bod ved at faste, give almisse eller slagte et offerdyr. [Surat al-Baqarah: 196], Hvis han har brug for at dække sit hoved på grund af kulde eller varme, som han frygter, er det tilladt for ham at dække det, og han skal betale en bod ved at vælge mellem de tidligere nævnte muligheder.

Den Tredje: At han handler, mens han er undskyldt på grund af uvidenhed, glemsel, tvang eller søvn, så der er ingen synd på ham, og ingen bod er nødvendig; som Allah den Ophøjede siger:

﴿...رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا...﴾

Vores Herre, pålæg os ikke skyld, hvis vi glemmer eller begår en fejl. [Al-Baqarah: 286], I hadithen rapporteret fra Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) sagde han:

«إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ عَنْ أُمَّتِي الْخَطَأَ وَالنَّسْيَانَ وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ».

Allah har tilgivet min ummah for fejl, glemsel og

det, de blev tvunget til.<sup>1</sup>

Men når undskyldningen ophører, og han bliver opmærksom på det forbudte, eller husker det, eller tvangen ophører, eller han vågner fra sin søvn, er det påkrævet, at han straks opgiver det - altså det forbudte.

### **Besøg af Profetens Moské**

Al-Masjid an-Nabawi er en af de tre moskeer, som man ikke rejser til undtagen dem, og de er: Al-Masjid al-Haram i Mekka, Al-Masjid an-Nabawi i Medina, og Al-Masjid al-Aqsa i Jerusalem. Og bønner i Al-Masjid an-Nabawi er bedre end tusind bønner andre steder undtagen Al-Masjid al-Haram, og derfor er det foreskrevet at besøge moskeen for at bede der til enhver tid, og det er ikke specielt for pilgrimsfærden, og det har ingen forbindelse med pilgrimsfærden, da pilgrimsfærden er fuldstændig uden den, og den mangler ikke ved at undlade den, men folk har gjort det sammen med pilgrimsfærden; for at rejsen til dem begge kan være én, især for dem, der har svært ved at rejse til hver af dem separat, som folk fra fjerne lande.

Når han træder ind i moskeen, beder han så meget, som Allah vil, derefter går han til profetens grav (fred være med ham), står foran den og siger:

---

<sup>1</sup> Det er berettet af Ibn Majah i bogen om skilsmisse, kapitel om tvungen og glemte skilsmisse, nummer (2043) (2045) fra Abu Dharr og Ibn Abbas.

"Fred være med dig, O profet, og Allahs nåde og velsignelser. O Allah, ophøj omtalen af Muhammad og Muhammads familie, som Du ophøjede omtalen af Abraham og Abrahams familie, Du er sandelig Lovprist, Mest Glorværdig. O Allah, velsign Muhammad og Muhammads familie, som Du velsignede Abraham og Abrahams familie, Du er sandelig Lovprist, Mest Glorværdig.

Derefter træder han lidt til højre for at hilse på Abu Bakr, må Allah være tilfreds med ham, og siger: "Fred være med dig, Abu Bakr, du Allahs Sendebuds efterfølger, må Allah være tilfreds med dig og belønne dig med det bedste for Muhammads ummah."

Derefter træder han lidt til højre for at hilse på Umar, må Allah være tilfreds med ham, og siger: «Fred være med dig, O Amir al-Mu'minin Umar, må Allah være tilfreds med dig, og belønne dig med det bedste for Muhammads ummah».

Han går til Quba-moskeen efter at have udført wudu', og beder der.

Han besøger Al-Baqi, som er gravpladsen i Medina, og hilser på Uthman (må Allah være tilfreds med ham), står ved hans grav og siger: "Fred være med dig, O leder af de troende, Uthman, må Allah være tilfreds med dig og belønne dig godt på vegne af Muhammads ummah." Han hilser på beboerne i Al-Baqi og beder for dem om tilgivelse

og barmhjertighed.

Og han går til Uhud og besøger graven af Hamza, profetens (fred være med ham) onkel, og de andre martyrer der. Han beder Allah være tilfreds med dem og beder for dem om tilgivelse og barmhjertighed.

Og kvinden besøger ikke gravene, hverken Profetens (fred være med ham) grav eller andres grave.

Der er intet i Madīnah, der foreskrives at besøge, af moskeer eller andet, udover det, vi har nævnt.

Og Allah er den, der giver succes. Må Allahs fred og velsignelser være med vores profet Muhammad, hans familie og alle hans ledsagere.

Skrevet af den fattige til Allah  
Muhammad al-Sālih al-'Uthaymīn



## Index

Beskrivelsen af Hajj.....	2
Regler vedrørende Rejse.....	3
Hvornår blev Hajj påbudt? .....	20
Hvorfra skal den, der ønsker at udføre hajj eller umrah, indgå i ihram? .....	23
Tilbedelseshandlingerne (former for Hajj), og de bedste af dem.....	25
Beskrivelse af Tamattu' fra begyndelsen af Ihram for Umrah til afslutningen af Hajj i en kortfattet form.....	26
Tawaf al-Wada' (afskedsomgang rundt om Kaaba).....	33
Forbud under Ihram .....	34
Retspraksis for dem, der begår disse forbud under Ihram .....	36
Besøg af Profetens Moské.....	38



da424v2.0 - 26/04/2026



# رسالة الحرمين

## Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and  
the Prophet's Mosque in languages.

